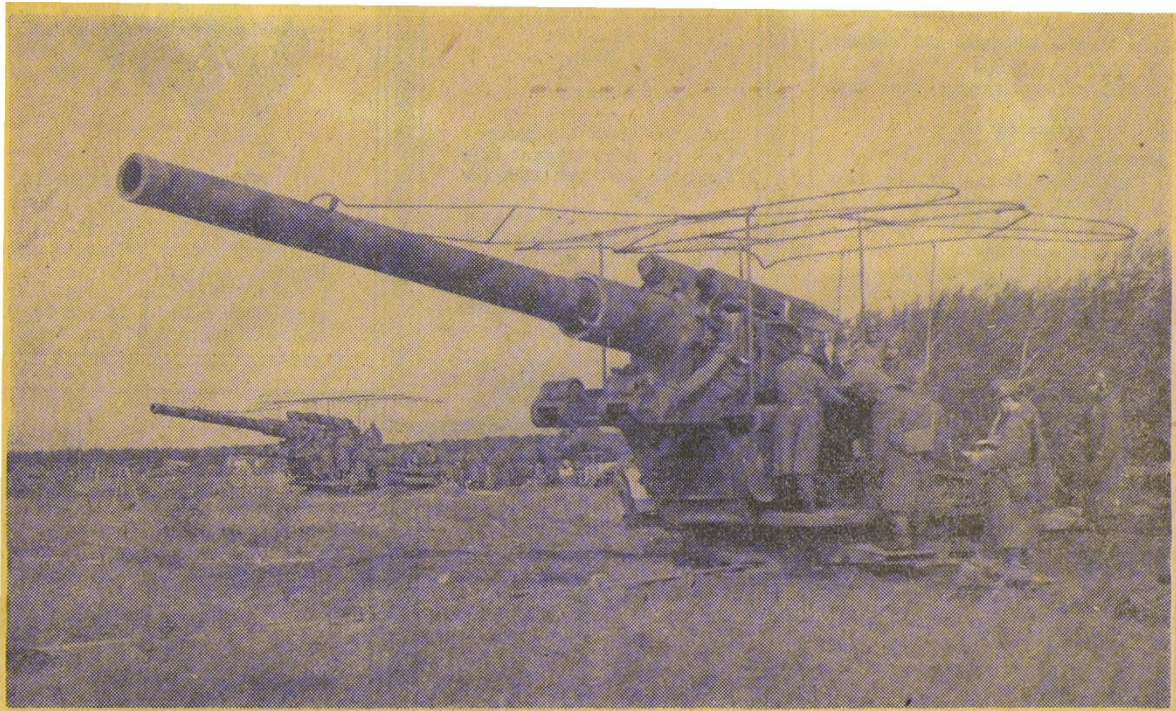

Halland 1950-09-29

Kanonskott å 1,000 kronor stycket

EN IMPONERANDE SYN. Två av kustartilleriets grova 21 cm. kanoner klara till eld på Ringenäsudden. Stor leken på pjäserna framgår om man jämför dem med servismanskapet.

Grövsta kustartilleriet på skjutövning i Ringenäs.

Tjeckiska kanoner från Skodaverken kom till Sverige samma dag som invasionen sattes igång 1944

1.

Det luktade krut ute på Ringenäsudden utanför Halmstad häromdagen. Grova kanoner från Älvsborgs kustartilleriregemente mullrade, B-18 plan från Hallands Flygflottilj fyrade av raketprojektiler och automatkanoner och kulsprutor från LV i Göteborg knattrade, Långt, ute till havs knegade en av kustartilleriets båtar fram i den gropiga sjön med målflotten efter sig, vände och gick tillbaka och utsattes hela tiden för ett obarmhärtigt bombardemang av "de egna". Den klarade sig

länge, men till slut kom den i vägen för en av de grova kanonernas eld. Och så fanns inte det målet mer.

Eller rättare, hade inte funnits om 21 cm.-kanonerna skjutit "riktigt". Nu nöjde man sig med att skjuta en 75 mm. insatsrör och sparade på det viset många pengar, eller noga räknat vid varje skott 940 kr. Ettusen kr. kostar nämligen varje grovkalibrigt skott, medan man vid skjutning med insatsen i eldröret kan komma undan med 60 kr. skottet.

Den division ur Älvsborgs kustartilleriregemente, KA 4, som sedan i söndags legat ute i Ringenäs under fullt fältmässiga förhållanden, bröt tidigt på torsdagsmorgonen upp för att vända åter till regementet. Dessförinnan hade man emellertid hunnit med att pröva färdigheterna i skarpskjutning.

Divisionschefen major Kjell Simonsson (t. v.) var mycket belåten med sin personal och gav dem höt betyg. De två trygga kustartilleristerna Olsson och Nordgren som här riktar in pjäsen jävade inte hans omdöme

Gott betyg åt de inkallade.

Ute på Ringenäs påträffades divisionschefen, major K j e l l S i m o n s s o n i färd med att utdela kritik till ett batteri, som nyss skjutit. Det var synd att säga att han var missbelåten med de skjutresultat som uppvisats:

- Jag måste säga, sade han vid ett samtal med tidningens medarbetare, att de värnpliktiga, som jag haft med mig på denna

övning, gjort en verklig förnämlig insats. Väderleksförhållandena har ju varit långtifrån gynnsamma, det har inte varit några ungdomar, som många gånger varit med, utan äldre män, som nu gör sin repetitionsövning, men

ingen klagan har försports. Inte ett ljud. De har gått in för sin uppgift med liv, och själ och har, som jag själv anser, nått bra resultat.

Kanonrör, som väger 11,000 kg.

- Det är inga småsaker precis, som dessa inkallade får syssla med. Bortåt 37 ton väger en 21 cm. kanon, när den gått i ställning och enbart eldröret gör därvid anspråk på bortåt 11. Givetvis fordras det rejäla don för att kunna lyfta pjäsen i ställning och för att kunna montera. ner den. Grejorna finns, sinnrika, sådana, som gör att allt går förvånansvärt smidigt.

Ostfrontkanon detacherades till Sverige.

De pjäser, som batteriet använder, är tjeckiska kanoner från Skoda-verken, En del av dem har ganska märkliga öden bakom sig. De kom samtliga till Sverige under sista världskriget. En av dem var f. ö. på väg till ostfronten från Tjeckoslovakien, då order kom att den i stället skulle säljas till Sverige, Två av pjäserna, berättade major Simonsson, hade beställts för leverans i början av juni 1944. Just samma dag som man i Sverige förmodade att kanonerna var på väg över till Trelleborg, kom den stora invasionen från England. Det var nervösa timmar. I Trelleborg visste man ingenting om kanonerna, men så kom man i förbindelse med Sassnitz och fick besked om att den ena kanonen höll på att lastas, medan den andra rapporterades vara på väg till staden, Pjäserna kom till Sverige och major Simonsson drog en lättnadens suck.

Ryssarna känna väl till de tjeckisk-svenska pjäserna?

Kanonerna är fullt moderna och fullt jämförliga med vad andra länder kan uppvisa. En liten stunds betänksamhet blir det måhända om man besinnar att de är av tjeckisk tillverkning, att ryssarna numera håller till där och att de följaktligen bör vara synnerligen väl insatta i deras

konstruktion, skjutegenskaper o. s. v, Det kan väl t, o. m, hända att de har konstruktionsritningarna till pjäserna!
Men återvändom till skjutningar,

Fientliga kryssare "gafflades" snabb in

Övningen var att fientliga kryssare rapporterats i närheten av hallandskusten. Pjäserna kom efter bemanningen snabbt till eld och började "gaffla" in målet, d. v. s. genom att skjuta skott hitom och bortom målet. För att försvåra uppgiften för eldledningen dömde major Simonsson ut mätningstationen o. i fortsättningen fick den stackars eldledaren lita på sina egna observationer och leda elden därefter. Det gjorde han nu "som en hel karl", kom snabbt inpå målet och kunde övergå till verkningseld, De grova 2:1 cm. kanonerna imponerade stort på lekmannen, Divisionschefen gav efter skjutningen batteriet sitt fulla erkännande åt batteriets sätt att lösa sin uppgift och yttrade bl. a.:

- Det var förvisso inte en tillfällighet som gjorde att ni lyckades så förträffligt, det var er färdighet, som åstadkom detta, Batteriet är stridsdugligt, det har dagens övning visat.

Och vid sin pjäs stod sergeant Ternegren med sina mannar belåten efter att ha konstaterat att sista skottet tog mitt i målet,

Flygplan ur Hallands flygflottilj passade på tillfället att öva raketskjutning och svepte gång efter annan ner över målet och spydde ut små raketer. Överste Christian Nilsson och major Gösta Wigart sågs uppflugna på ett biltak granska sina manmars förehavanden och torde inte ha någon anledning att uttrycka något missnöje över de skjutresultat som uppnåddes. Det har som sagt varit en krävande tid för både manskap och befäl. Regn och blåst har sannerligen inte saknats under den tid K;A 4 huserat på Ringenäsudden. Men det verkade inte som om de vidriga yttre betingelserna lyckats ta kål på det goda humöret. Soldaten B e r t i l S v e n s s o n från Vänersborg, som iförd ett präktigt beredskapsskäggstubb satt och sökte vindskydd bakom ett observationstorn tyckte visserligen att det varit hårt men det är ju krigarlivet och "den okände soldaten" ansåg att det bara stärker kroppen att få pröva på litet strapatser.

Nyvald stadsfullmäktig i kronans kläder.

Och i gräset låg en till soldat förklädd gosse och viftade glatt. Vid närmare besiktning visade det sig vara nyvalde stadsfullmäktigeledamoten

Nyvalde stadsfullmäktige-
ledamoten i Halmstad, Sven
Aremar, hade för en månad
bytt ut SJ:s uniform mot KA
4:s

i Halmstad, ordföranden i sim-
klubben Laxen, Sven Aremar som
leende med hela ansiktet förklarade
sig trivas gott. Undra på det, när, han
kunnat leta sig in till stan nästan
varje kväll. Men litet snopet var det
ju förstås att på torsdagsmorgonen
få bryta upp och marschera mot
Göteborg. Men vissheten att
uttryckningen sedan låg snubblande
nära, lättade upp.

Uppbrottet försiggick ingalunda
ostört. Jägare från I 16 irriterade
både vid brytande t av förläggningen
och uppe i trakterna av Heberg. Men
den historien hör väl inte hit.

Berj